

§ 36

Dnr 2023-00021

Yttrande till kommunstyrelsen över remiss av Socialdepartementets remiss av Ett statligt huvudmannaskap för personlig assistans

Omsorgsnämndens beslut

Omsorgsnämnden lämnar följande yttrande över remissen:
Omsorgsnämnden välkomnar ett statligt huvudmannaskap för personlig assistans med syfte till en ändamålsenlig reglering som skapar långsiktiga och stabila förutsättningar för insatser av god kvalitet och som präglas av hög rättssäkerhet och möjligheter till uppföljning och kontroll.

Nämnden vill lyfta att om kommuner ska räkna om eller på annat sätt anpassa beslut till socialförsäkringsbalken är det viktigt att kommunerna inför övergången får tydliga instruktioner för hur och utifrån vilket lagstöd kommunerna kan ändra ett gynnande beslut. Behov av samverkansform är nödvändig på olika nivåer.

Utredaren bedömer att det finns ett fåtal beslut som avviker från reglerna i socialförsäkringsbalken och inte kan föras över till staten utan negativa effekter för de enskilda. Förslaget är att dessa då ligger kvar hos kommunen.

Nämnden vill framhålla att det är viktigt att det klargörs på vilket sätt kommunen ska fortsätta ha ansvar för de beslut som inte förs över till staten.

Nämnden instämmer i utredarens analys att en överföring av personlig assistans till staten leder till ökad likvärdighet och rättssäkerhet.

Nämnden vill betona att det är av vikt att staten före det eventuella övertagandet skapar en organisation som kan hålla realistiska handläggningstider för ansökan om personlig assistans. Risker är annars att långa handläggningstider leder till att kommunerna behöver bistå den enskilde med insatser enligt socialtjänstlagen i väntan på beslut från staten i större omfattning än vad som sker i dagsläget.

Kommuner har även nu ansvar för att bistå den enskilde med andra insatser i väntan på beslut om personlig assistans, men har idag större kontroll över den situationen. I de fallen prioriteras handläggningen av ärendet.

Ordförandes signatur	Justerares signatur	Utdragsbestyrkande

Nämnden vill påtala att i nuläget är det vanligtvis längre utredningstider hos Försäkringskassan än hos kommunen gällande personlig assistans. Det är viktigt att Försäkringskassan följer förvaltningslagen vad gäller handläggningstider eftersom det påverkar den enskilde mycket.

Långa statliga handläggningstider skulle innebära en förskjutning av insatser till kommuner i väntan på beslut. Detta medför merkostnader för kommunerna personalmässigt, tidsmässigt och ekonomiskt. Det är viktigt att de administrativa kostnaderna som utredaren beräknar ska besparas genom statligt huvudmannaskap inte ändå hamnar hos kommuner, genom behov av beslut om insatser och verkställighet enligt socialtjänstlagen eller andra insatser enligt LSS.

Nämnden instämmer i utredarens bedömning att det kan vara svårt för kommunerna att hantera sitt utföraransvar i de fall den enskilde begär att kommunen ska utföra beviljade assistanstimmar.

En kommun har alltid det yttersta ansvaret för alla medborgare som vistas där. Nämnden ser dock risker med att kommuner förväntas ansvara för bemanning vid vakanser, tillfälliga utökningar med mera i de fall annan utförare inte klarar att bemanna.

Utredaren föreslår att kommunen ska täcka upp vid behov av utökade insatser exempelvis vid utskrivning från sjukhus. Utredaren menar att behoven då skulle kunna tillgodoses genom andra insatser, exempelvis "assistansliknande" hjälp i hemmet enligt socialtjänstlagen.

Detta innebär ett fortsatt utredningsansvar för kommuner samt ett fortsatt ansvar att bemanna och verkställa vid akuta situationer vilket skapar organisatoriska och ekonomiska krav på kommunen som kan bli svårhanterliga särskilt i de fall där den enskilde har valt en privat utförare som eventuellt inte kan verkställa hastigt påkomna insatser. Nämnden ser en risk i att den enskilde kan bli lidande genom att kommuner i ett sådant läge inte vet vilken kompetens som behövs utifrån bristande kännedom om den enskilde och hans behov.

Med kort varsel blir det svårt för kommuner att ge den enskilde det stöd hen behöver enligt LSS vilket leder till att insatser enligt socialtjänstlagen kan bli aktuella. Det innebär en försämring för den assistansberättigade då LSS utgår från goda levnadsvillkor. Flera kommuner har redan svårt att bemanna i befintlig verksamhet.

När det gäller kvalifikation för att få personlig assistans ser nämnden mest positivt på alternativ 1. Alternativet innebär att nuvarande kvalifikation behålls och den undre gränsen med 20 timmar per vecka

Ordförandes signatur	Justerares signatur	Utdragsbestyrkande

slopas. Det alternativet stämmer mest överens med lagens ursprungliga intention och följer FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Nämnden ser dock risker med att den undre gränsen med 20 timmar per vecka slopas. Att gränsen slopas kan leda till att enskilda med beslut om färre antal timmar får punktinsatser utspridda över dygnet. Punktinsatser skulle kunna leda till svårigheter för assistansbolag att verkställa besluten, vilket i sin tur kan leda till att bolagen tackar nej till att åta sig ärenden. Det kan medföra en förskjutning till kommunerna vilket i sin tur medför att den enskildes möjlighet att välja utförare begränsas.

Staten har större möjlighet att kunna samköra register, hantera de stora utbetalningar som görs samt ha bättre kontroll gällande sjukfrånvaro. Detta ser nämnden positivt på.

Att kommuner har möjlighet att anmäla till IVO och Försäkringskassan ser nämnden som positivt. Nämnden vill dock framhålla vikten av att det tydliggörs vilket ansvar kommuner ska ha gällande möjligheten att upptäcka och anmäla eventuella brister. Nämnden ser annars en risk att kommuner får, eller förväntas ha en kontrollfunktion.

Utredaren framför att kommuner kan ha större möjlighet att upptäcka brister genom att den enskilde har andra insatser via socialtjänst eller via skola. Nämnden vill framföra att en större möjlighet att upptäcka brister inte per automatik innebär att de upptäcks. Nämnden vill påtala att om det finns förväntningar på kommunerna att ha ett stort ansvar att kontrollera kvaliteten så kan det vara svårhanterligt inom kommunens befintliga verksamhet. Det är också så att flera enskilda med personlig assistans har valt annan utförare än kommunen eller har själv anställt personliga assistenter. I dagsläget är det de privata utförarna själva som ansvarar för utredning och anmälan av eventuella missförhållanden. Kommunen har endast uppföljningsansvar för de insatser som verkställs inom kommunal verksamhet.

Nämnden ser det som svårt för en kommun att kvalitetssäkra utförandet av beslut som fattats av annan myndighet. Nämnden vill därför framhålla vikten av att det statliga huvudmannskapet även innebär ansvar för kvalitetssäkring kring beslut fattade enligt socialförsäkringsbalken. Nämnden ser att det på så sätt blir en helhet och tydlighet i övertagandet.

Ordförandes signatur	Justerares signatur	Utdragsbestyrkande

Utredarens förslag att kommunerna ska ansvara för fortlöpande uppföljning av vilka personer som har personlig assistans och eventuellt behöver andra kompletterande insatser behöver förtydligas. Nämnden menar att det blir mest rättssäkert för den enskilde om uppföljning görs av ansvarig huvudman som sedan meddelar kommunen om det eventuellt kan finnas behov av andra insatser om inte den enskilde själv/företrädare kan ta den kontakten.

Nämnden vill framföra vikten av att respektive huvudman ansvarar för samordning och uppföljning för de insatser som huvudmannen själv har beslutat om.

När det inte längre är handläggare i kommunen som fattar beslut om personlig assistans är det naturligt att den samordnande rollen inte längre ligger där. Det är viktigt att huvudmannen, i det här fallet staten har ett tydligt ansvar för samordningen.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har mottagit en remiss från Socialdepartementet av SOU 2023:9, Betänkandet Ett statligt huvudmannaskap för personlig assistans, Ökad likvärdighet, långsiktighet och kvalitet, och översänt den till omsorgsnämnden för yttrande.

Utredningens uppdrag har varit att analysera och lämna förslag på hur insatsen personlig assistans kan organiseras i ett statligt huvudmannaskap.

Förslaget ska syfta till en ändamålsenlig reglering som skapar långsiktiga och stabila förutsättningar för insatser av god kvalitet och som präglas av hög rättssäkerhet och möjligheter till uppföljning och kontroll.

I uppdraget har ingått att analysera för- och nackdelar med ett förändrat huvudmannaskap för personlig assistans. Utredningen har undersökt flera lösningar, men valt att avgränsa analysen av för- och nackdelar till tre alternativ: nuvarande ordning med ett delat huvudmannaskap, ett samlat statligt huvudmannaskap och ett samlat kommunalt huvudmannaskap. Därutöver har utredningen haft i uppdrag att

- föreslå hur ett statligt huvudmannaskap kan utformas,
- överväga förslag till alternativa lösningar till ett statligt huvudmannaskap, beskriva organisatoriska och finansiella förändringar och beräkna kostnaderna och finansiering för var och en av de alternativa lösningar som föreslås,

Ordförandes signatur	Justerares signatur	Utdragsbestyrkande

- lämna förslag om hur överföring och anpassningar av kommunala beslut om personlig assistans till assistansersättningen enligt socialförsäkringsbalken kan genomföras.

Utredningen bedömer att ett statligt huvudmannaskap är det alternativ som bäst bidrar till långsiktiga och stabila förutsättningar för insatsen personlig assistans.

Utredningen föreslår att staten (genom Försäkringskassan) ska ha ett samlat huvudmannaskap för beslut om och finansiering av insatsen personlig assistans. Statens ansvar ska även fortsättningsvis utgöras av assistansersättning enligt socialförsäkringsbalken. Det innebär att all personlig assistans i framtiden ska beslutas och finansieras av Försäkringskassan inom ramen för assistansersättningen.

Utredaren föreslår att i föreslår att det statliga huvudmannaskapet ska träda i kraft den 1 januari 2026. Utredaren föreslår också att den absoluta merparten av de kommunala besluten bör vara överförda senast den 31 december 2026.

Beslutsunderlag

Arbetsutskottet har i § 21 föreslagit omsorgsnämnden att lämna yttrande till kommunstyrelsen i enlighet med förvaltningschefens förslag.

Förvaltningschefen har i en skrivelse daterad den 20 april redogjort för ärendet och lämnat förslag till beslut.

Yrkanden

Sofia Stynsberg (M):

Bifall till arbetsutskottets förslag med följande tillägg:

Den som ansöker om insatser omfattande 20 timmar i veckan eller mer ska ha rätt till ett personligt ombud om personen ifråga så önskar. Detta är viktigt utifrån en rättssäkerhetsaspekt och utifrån möjligheter till likvärdig bedömning.

Då staten, enligt förslaget, övertar betalningsansvaret gällande insatser även för de första 20 timmarna samt utredningsarbetet kan betalningsansvaret för det personliga ombudet åläggas kommunen.

Per Jodenius (S) med instämmande av Pernilla Wikelund (SD):

Bifall till arbetsutskottets förslag.

Beslutsordning

Ordförande frågar vilket av yrkandena som ska antas och finner att omsorgsnämnden beslutar i enlighet med arbetsutskottets förslag.

Ordförandes signatur	Justerares signatur	Utdragsbestyrkande

Växjö
kommun

Remissvar SOU 2023:9 – Ett statligt huvudmannaskap för personlig assistans

Förvaltningen arbete och välfärd

Garö Lorfalk

Avdelningen för stöd och utveckling

2023-02-28

Innehåll

Inledning	3
Insatsen personlig assistans organiseras i ett statligt huvudmannaskap	4
Kommunen ska utföra personlig assistans om en enskild person behöver det	6
Rätten till assistansersättning bestäms genom en individuell bedömning utifrån kvantitativa och kvalitativa aspekter	8
Kommunerna ska inte längre finansiera assistansersättningen	9
Sjuklönekostnaderna ska ingå i schablonersättningen	9
Definitionen av vad som avses med god kvalitet för personlig assistans förtydligas ..	9
En kommun ska kunna anmäla till IVO om den får indikationer på att personlig assistans inte utförs med god kvalitet	10
Kommunala beslut om personlig assistans som har vunnit laga kraft ska föras över till Försäkringskassan	11

Inledning

Nämnden för Arbeta och välfärd (NAV) har fått remissen Ett statligt huvudmannaskap för personlig assistans (SOU 2023:9).

Förslagen i betänkandet innebär att staten ensamt ska ansvara för beslut om och finansiering av personlig assistans. Utredningen föreslår därför att alla enskilda som behöver hjälp med personlig assistans i fortsättningen, i stället för antingen hos sin hemkommun eller Försäkringskassan, ska ansöka om ersättning för personlig assistans (assistansersättning) hos Försäkringskassan.

Personlig assistans föreslås bli kvar som insats i lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS). Det innebär att verksamhet som bedrivs med assistansersättning enligt socialförsäkringsbalken (SFB) ska ses som LSS-verksamhet i tillstånds- och tillsynssituationen samt gällande olika administrativa skyldigheter som framgår av LSS. Även definitionen av insatsen personlig assistans behålls i LSS. Däremot beslutar och finansierar Försäkringskassan enligt förslaget om all personlig assistans efter den föreslagna förändringen av huvudmannaskapet. Det ska ske på samma sätt som före den föreslagna ändringen, genom att Försäkringskassan tillämpar vissa bestämmelser i LSS och i SFB.

Enligt betänkandet ska kommunen ha kvar samma sammanhållande roll som den har idag för stöd som personer som omfattas av LSS behöver från olika huvudmän. Det är, enligt förslaget, angeläget att kommunerna inte tappar den rollen i samband med det förändrade huvudmannaskapet för personlig assistans. Personlig assistans ska fortsätta att vara en del av en helhet i det stödbehov personer med omfattande funktionsnedsättningar har. Kopplingen mellan LSS och bestämmelserna om assistansersättning i SFB kommer också att finnas kvar på andra sätt i SFB. Det gäller bland annat regler om kvalitet i personlig assistans, som dessutom utvecklas när det

gäller den enskildes självbestämmande, dokumentationsskyldighet, tillståndsfrågor och tillsyn.

Socialstyrelsen kommer att fortsätta att vara en aktör inom insatsen personlig assistans genom att myndigheten har ett övergripande ansvar för utvecklingen av kvaliteten i utförandet av insatser enligt LSS. Om kommunen får en signal om att en assistansanordnare inte uppfyller kravet på god kvalitet gällande självbestämmandet ska kommunen anmäla bristen till Inspektionen för vård och omsorg (IVO). IVO ska enligt förslaget kunna förelägga verksamheter att i fråga om god kvalitet avhjälpa bristen och vid allvarigare brister återkalla tillståndet för assistansverksamheten. Denna föreslagna uppföljning löper parallellt med den befintliga ordningen för uppföljning enligt LSS och som omfattar arbetet enligt lex Sarah och därmed tar sikte på missförhållanden som hotar den enskildes hälsa och säkerhet. Kommunen ska också skicka anmälan till Försäkringskassan som därigenom ges en möjlighet att kontrollera assistansanordnaren utifrån sina befintliga rutiner.

NAV överlämnar härmed sina synpunkter på betänkandet. NAV har i sitt yttrande fokuserat på de konkreta förslagen i betänkandet och angett sina synpunkter därvid.

Insatsen personlig assistans organiseras i ett statligt huvudmannaskap

NAV ställer sig som helhet positiv till förslaget. Att insatsen personlig assistans organiseras under en huvudman i stället för 291 stycken, som idag är fallet, borgar för en konsekvent, likvärdig och rättssäker tillämpning av regelverket avseende personlig assistans. Detta oberoende av var någonstans en assistansanvändare vistas eller bor rent geografiskt i Sverige. Huvudmannaskapet torde generellt sett bli tydligare och därmed torde också ansökningsförfarandet för den enskilde underlättas.

NAV vill samtidigt påtala att även om den föreslagna ändringen i huvudmannskapet genomförs så kommer det dubbla huvudmannskapet i vissa avseenden att kvarstå för insatser enligt LSS, i och med att det endast är insatsen personlig assistans som flyttas över till Försäkringskassan, medan övriga insatser fortsatt kommer att vara ett fullt ut kommunalt ansvar. Inkluderat i detta är att kommunen enligt förslaget alltjämt ska vara en yttersta garant för att enskilda som är i behov av personlig assistans får det. NAV:s bedömning är att detta fortsatta dubbla huvudmannskap kan ge upphov till fortsatt otydlighet och dubbelarbete.

NAV vill även uttrycka en viss oro över att handläggningstiderna hos Försäkringskassan kan komma att bli längre än vad de i snitt är idag hos kommunerna och att detta kan komma att innebära att kommunerna kommer att större utsträckning än idag behöva ansvara för snabbt uppkomna behov av personlig assistans hos enskilda. Detta kan leda till att kommunernas resurser och ekonomi belastas mer än vad den föreslagna ekonomiska regleringen mellan stat och kommun ger vid handen. Betänkandet presenterar inte något närmare förslag på hur Försäkringskassan ska kunna utreda och fatta beslut i t ex brådskande ärenden om personlig assistans på ett snabbt och enkelt sätt utan föreslår istället att detta ska regleras efterhand av regeringen eller den myndighet regeringen utser.

Sammantaget bedömer dock NAV att fördelarna med att organisera insatsen personlig assistans under Försäkringskassan överväger nackdelarna och ställer sig positiv till förslaget.

Kommunen ska utföra personlig assistans om en enskild person behöver det

NAV ställer sig frågande till förslaget och anser att det bör utredas vidare. I och med att en huvudman föreslås ta över ansvaret för utredning och beslut gällande personlig assistans så ligger det i sakens natur att det fulla ansvaret borde ligga på samma huvudman att även ansvara för utförandet. Flera kommuner och även Sveriges kommuner och regioner, SKR, ställer sig bakom detta. Även om detta inte sker via den egna verksamheten med egna resurser så torde utförandet kunna ske genom t ex offentlig upphandling av utförare. Det finns flera exempel på statliga myndigheter som med hjälp av en upphandlad utförarorganisation bedriver sin verksamhet och därmed har fullt huvudmannaansvar.

Ett huvudmannaansvar där såväl myndighetsutövning som utförande ligger på en och samma myndighet leder till en betydligt högre tydlighet, effektivitet samt rättssäkerhet. För den enskildes del kommer det inte att råda några tveksamheter vem man ska vända sig till.

Utredningen går inte djupare in på varför det skulle vara olämpligt att staten även tar över utförandet, annat än att hänvisa till tidigare utredningar där detta har diskuterats och avfärdats. Dock har inte heller dessa tidigare utredningar närmare analyserat denna fråga utan enbart konstaterat att statens ansvar för att faktiskt utföra välfärdstjänster, även om utförandet skulle läggas ut på entreprenad, inte ligger i linje med statens tänkta roll inom välfärden, som företrädesvis handlar om normering och tillsyn. Denna liksom tidigare utredningar konstaterar enbart att statens nuvarande ansvar för att ge faktiskt stöd och omsorg är begränsat till områden som innefattar tvång, kriminalvård och den verksamhet som bedrivs inom ramen för Statens institutionsstyrelse samt att man

därför inte ser något skäl att föreslå att staten tar ett sådant särskilt ansvar för personlig assistans.¹

NAV instämmer i utredarens bedömning att det kan vara svårt för kommunerna att hantera sitt utföraransvar i de fall den enskilde begär att kommunen ska utföra beviljade assistanstimmar.

En kommun har alltid det yttersta ansvaret för alla medborgare som vistas där. NAV ser dock risker med att kommunen förväntas ansvara för bemanning vid vakanser, tillfälliga utökningar med mera i de fall annan utförare inte klarar att bemanna.

I betänkandet föreslås att kommunen ska täcka upp vid behov av utökade insatser exempelvis vid utskrivning från sjukhus. Utredaren menar att behoven då skulle kunna tillgodoses genom andra insatser, exempelvis "assistansliknande" hjälp i hemmet enligt socialtjänstlagen.

Detta innebär ett fortsatt utredningsansvar för kommunen samt ett fortsatt ansvar att bemanna och verkställa vid akuta situationer vilket skapar organisatoriska och ekonomiska krav på kommunen som kan bli svårhanterliga särskilt i de fall där den enskilde har valt en privat utförare som eventuellt inte kan verkställa hastigt påkomna insatser. NAV ser en risk i att den enskilde kan bli lidande genom att kommuner i ett sådant läge inte vet vilken kompetens som behövs utifrån bristande kännedom om den enskilde och dennas/dennes behov.

Med kort varsel blir det svårt för kommuner att ge den enskilde det stöd hon eller han behöver enligt LSS vilket leder till att insatser enligt socialtjänstlagen kan bli aktuella.

¹ Se t ex SOU 2018:88 *Översyn av insatser enligt LSS och assistansersättningen* s. 440

Det innebär en försämring för den assistansberättigade då LSS utgår från goda levnadsvillkor. Flera kommuner har redan svårt att bemanna i befintlig verksamhet.

NAV anser därför att frågan behöver utredas närmare, för att på ett bättre sätt analysera konsekvenserna av ett fullt statligt huvudmannaansvar, som inkluderar utförande.

Rätten till assistansersättning bestäms genom en individuell bedömning utifrån kvantitativa och kvalitativa aspekter

NAV ställer sig positiv till förslaget. Genom att huvudmannskapet för utredning och beslut samlas hos en aktör blir förutsättningarna för såväl kvantitet som god kvalitet bättre. Detta bl a genom att Försäkringskassan som ensam huvudman kommer att ha nödvändiga resurser för att rekrytera, behålla och utveckla den kompetens som behövs. En förbättrad kvalitet kan uppnås genom att kompetensen dessutom samlas hos en aktör med goda möjligheter att ge stöd till handläggare och beslutsfattare i de komplexa frågor som ärenden rörande personlig assistans ofta utgör. En ytterligare aspekt är att styrning och uppföljning av handläggningen av ärenden kan göras på ett annat än vad som är möjligt när handläggningen sker i landets 290 kommuner. Utifrån ett likvärdighets- och rättssäkerhetsperspektiv är detta givetvis eftersträvansvärt.

När det gäller kvalifikation för att få personlig assistans ser NAV – likhet med utredningen – mest positivt på alternativ 1. Alternativet innebär att nuvarande kvalifikation behålls och den undre gränsen med 20 timmar per vecka slopas. Det alternativet stämmer mest överens med lagens ursprungliga intention och följer FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Nämnden ser dock risker med att den undre gränsen med 20 timmar per vecka slopas. Att gränsen slopas kan leda till att enskilda med beslut om färre antal timmar får punktinsatser utspridda över dygnet. Punktinsatser skulle kunna leda till svårigheter för assistansbolag att verkställa besluten, vilket i sin tur kan leda till att bolagen tackar nej till att åta sig ärenden. Det kan medföra en förskjutning till kommunerna vilket i sin tur medför att den enskildes möjlighet att välja utförare begränsas.

Kommunerna ska inte längre finansiera assistansersättningen

NAV ställer sig positiv till förslaget. Det faller sig naturligt att med ett förändrat huvudmannaskap där Försäkringskassan är den huvudman som utreder och beslutar om personlig assistans, att kommunerna inte längre ska finansiera assistansersättningen.

Sjuklönekostnaderna ska ingå i schablonersättningen

NAV ställer sig positiv till förslaget. Staten har större möjlighet att kunna samköra register, hantera de stora utbetalningar som görs samt ha bättre kontroll gällande sjukfrånvaro. Detta ser NAV positivt på.

Definitionen av vad som avses med god kvalitet för personlig assistans förtydligas

NAV ställer sig positiv till förslaget och vill endast påtala att den föreslagna definitionen av vad god kvalitet utgör förtydligar och svarar upp på ett mer ändamålsenligt sätt mot intentionen med LSS och målet med insatsen personlig assistans. Den föreslagna definitionen välkomnas och enligt NAV:s mening kommer den att ytterligare stärka och

förtydliga för samtliga involverade aktörer i att följa upp att insatsen utförs med god kvalitet.

En kommun ska kunna anmäla till IVO om den får indikationer på att personlig assistans inte utförs med god kvalitet

Att kommuner har möjlighet att anmäla till IVO och Försäkringskassan ser NAV som positivt. NAV vill dock framhålla att det är viktigt att det tydliggörs vilket ansvar kommuner ska ha gällande möjligheten att upptäcka och anmäla eventuella brister. Detta framgår inte på ett tydligt sätt i betänkandet. NAV ser annars en risk att kommuner får, eller förväntas ha en kontrollfunktion.

I betänkandet framförs att kommuner kan ha större möjlighet att upptäcka brister genom att den enskilde har andra insatser via socialtjänst eller via skola. I sammanhanget kan framföras att en större möjlighet att upptäcka brister inte per automatik innebär att sådana faktiskt upptäcks.

NAV vill påtala att om det finns förväntningar på kommunerna att ha ett stort ansvar att kontrollera kvaliteten så kan det vara svårhanterligt inom kommunens befintliga verksamhet. Det är också så att flera enskilda med personlig assistans har valt annan utförare än kommunen eller har själv anställt personliga assistenter. I dagsläget är det de privata utförarna själva som ansvarar för utredning och anmälan av eventuella missförhållanden. Kommunen har endast uppföljningsansvar för de insatser som verkställs inom kommunal verksamhet.

NAV ser det som svårt för en kommun att kvalitetssäkra utförandet av beslut som fattats av annan myndighet. NAV vill därför framhålla vikten av att det statliga

huvudmannskapet även innebär ansvar för kvalitetssäkring kring beslut fattade enligt SFB. På så sätt blir det en helhet och tydlighet i övertagandet.

Utredningens förslag att kommunerna ska ansvara för fortlöpande uppföljning av vilka personer som har personlig assistans och eventuellt behöver andra kompletterande insatser behöver förtydligas. NAV menar att det blir mest rättssäkert för den enskilde om uppföljning görs av ansvarig huvudman som sedan meddelar kommunen om det eventuellt kan finnas behov av andra insatser om inte den enskilde själv eller företrädare kan ta den kontakten.

NAV vill även framföra vikten av att respektive huvudman ansvarar för samordning och uppföljning för de insatser som huvudmannen själv har beslutat om.

När det inte längre är handläggare i kommunen som fattar beslut om personlig assistans är det naturligt att den samordnande rollen inte längre ligger där. Det är viktigt att huvudmannen, i det här fallet staten har ett tydligt ansvar för samordningen.

Kommunala beslut om personlig assistans som har vunnit laga kraft ska föras över till Försäkringskassan

NAV ställer sig positiv till förslaget.